

A Goldgruber Kocsma A Práter Utcában

A képen apám kocsmája látható, ami a Práter utcában volt. Előtte áll apám sapkában. A többieket nem ismerem.

A Práter utca 29-ben volt tehát a híres a Goldgruber kocsma. Este 10 óráig volt nyitva, vasárnap kivételével minden nap. A zsidósága miatt apám, csak akkor zárt be, mikor nagyünnepek voltak. Például Újév, Jom Kippur. Hanukkakor nem zárt be, húsvétkor [lásd: Pészah] igen. Nem zsidó vendégkör volt, mert ezen a Práter utcai környéken, inkább kishivatalnokok laktak és dolgoztak. Enni itt nem lehetett, csak pogácsa volt, meg pacsni, amit apám a pékségből hozott. Anyám segített a kocsmában apámnak, ő a kasszában volt. Apám nagyon szigorú volt, a kocsmában nem lehetett lerészegedni. Részeg embert be sem engedett a kocsmába. A környéken ő híres volt szigorúságáról. Nagyon szerette a borokat, és értett is hozzá. Volt Kispesten egy pincéje. Mindig megvett egy egész szüret termést a parasztoktól az Alföldről, a homoki borvidékről. Gombos Béla szőlősgazdával volt sokáig kapcsolata, aki Tápiószéle Gombostanyáról szállította a bort. A külföldi borokhoz nem értett, de egyébként jó szakember lett. A röviditalokat a Zwacktól vette. Mindig a képviselőjével tárgyalt. A pezsgő a Törleytől, a sör a Dréhertől jött. Volt fölirata a kocsmának "Goldgruber - sör, bor". A kocsmát apám nagyon kiépítette, mert volt ott egy külön asztaltársaság is. Volt egy külön szeparált része a helységnek, ahol ülővendégek voltak. Abrosz is volt az asztalon, hivatalnokok és kispolgárok jártak oda. Voltak állóvendégek is, akiket a pultnál szolgáltak ki. A pult előtt volt két asztal, ahova leülhettek ők is. Ezek az asztalok nem abrosszal voltak leterítve, hanem eternittel. Nagyon sokan vittek a jó házi borokból.

A kocsmárosság jómódot jelentett. Sok munkát is, de a szüleim jól éltek. Ez egy jó polgári státusz volt. Sokszor mondta apám, hogy ő egy jó adófizető. Színházba is jártak rendszeresen, sokat a Nemzetibe. Élőben nézték Jávor Pált, Bajor Gizit és a kor nagy színészeit [Jávor Pál (1902-1959) - színész, 1935-1944 között a Nemzeti Színház tagja volt. 1944-ben a németek Sopronkőhidára hurcolták. 1946-tól az USA-ban játszott, ahonnan 1957-ben tért haza. Bajor Gizi (1893-1950) - a Nemzeti Színház tagja volt. - A szerk.]. Nekünk ez egy különleges adottságunk volt, mert Bandi, a bátyám színésznek készült. A Vígszínházba is jártunk nagyon sokat. Somlai Artúr, Róth Sándor,

ezek mind ott játszottak akkoriban. A Lakner bácsihoz is jártunk, láttam élőben a Ruttkai Évát [Lakner Artúr, azaz Lakner bácsi Gyermekszínháza - gyermekszínészekből álló társulat - 1926 és 1943 között működött. - A szerk.]. Az hogy rendszeresen jártunk színházba, az azt jelentette, hogy kéthetente mentünk. Apám imádta az Operett Színházat is. Az Operába nem volt olyan gyakori, hogy jártunk volna.